

PROGRAMARE AVANSATĂ PE OBIECTE

Conf.univ.dr. Ana Cristina DĂSCĂLESCU

Temtică curs 3

- Extinderea claselor
- Clasa Object
- Polimorfism
- Clase abstracte

EXTINDEREA CLASELOR

- Numita și **derivare**, **moștenirea** este un mecanism prin care se poate defini o clasă care extinde o alta clasă deja existentă, **preluând funcționalitățile sale și adăugând altele noi**.
- **Terminologie:** Clasa care se extinde se numește **superclasă**, iar cea care preia datele și funcționalitățile se numește **subclasă**.

- **Sintaxa:**

```
class Subclasa extends Superclasa
{
    date și metode membre noi;
}
```


■ Observații

- ✓ În limbajul Java, moștenirea este întotdeauna publică și singulară!!!!
- ✓ Moștenirea definește o relație între superclasă și subclasa sa de tip **IS_A** și conduce definirea unei ierarhii de clase care are rădăcina în clasa **Object**.

EXTINDEREA CLASELOR

■ Ce se moștenește?

- ✓ Subclasă moștenește toți membrii publici, protejați și implicați din superclasă.
- ✓ Membrii privați nu sunt moșteniți, dar pot fi accesați prin metode publice sau protejate din superclasă.
- ✓ Metodele constructor, nu se moștenesc, dar un constructor din subclasă poate apela constructorii din superclasa, folosind expresia **`super ([argumente]) .`**

EXTINDEREA CLASELOR

■ Observații

- ✓ La instanțierea unui obiect de tip subclasă se apelează constructorii din ambele clase, mai întâi cel din superclasă și apoi cel din subclasă!
- ✓ Apelul constructorului superclasei, dacă există, trebuie să fie **prima instrucțiune din constructorul subclasei** (un obiect al subclasei este mai întâi de tipul superclasei).
- ✓ Dacă nu se introduce în subclasă apelul explicit al unui constructor al superclasei, atunci compilatorul va încerca să apeleze constructorul fără argumente al superclasei.
- ✓ Cuvântul cheie **super** poate fi folosit și pentru a accesa date membre și metode din superclasă, astfel: **super.metoda(lista arg)** sau **super.dată_membră**.

EXTINDEREA CLASELOR

▪ Mecanismul de redefinire a unei metode (overriding)

- ✓ Mecanismul prin care o subclasă redefinește o metoda moștenită schimbându-i comportamentul.
- ✓ La executare, în raport cu tipul obiectului se va invoca metoda corespunzătoare.

▪ Observații:

- ✓ O metodă din subclasă care redefinește o metodă din superclasă trebuie să păstreze lista inițială a parametrilor formali.
- ✓ Nu se pot redefini metodele de tip **final**.
- ✓ O metodă din superclasă poate fi redefinită în subclasă, dar poate fi totuși accesată prin **`super.metodă([parametrii])`**.

EXTINDEREA CLASELOR

- ✓ Pentru o metodă redefinită se poate schimba modifierul de acces, dar fără ca nivelul de acces să scadă.
- ✓ Tipul returnat de o metodă din subclasă care redefinește o metodă din superclasă trebuie să fie unul covariant tipului de date inițial, respectând-se astfel **principiul de covarianță** (principiul de substituție Liskov):

`void ↔ void`

`tip de date primitiv ↔ același tip de date primitiv`

`referință de tip superclasă ↔ referință de tip superclasă sau de tip subclasă`

EXTINDEREA CLASELOR

SUPRAÎNCĂRCARE (OVERLOADING)	REDEFINIRE (OVERRIDING)
<ul style="list-style-type: none">• se poate realiza și doar în cadrul unei singure clase	<ul style="list-style-type: none">• se poate realiza doar într-o subclasă a unei superclase
<ul style="list-style-type: none">• la compilare (legare statică)	<ul style="list-style-type: none">• la rulare (legare dinamică)
<ul style="list-style-type: none">• mai rapidă	<ul style="list-style-type: none">• mai lentă
<ul style="list-style-type: none">• metodele de tip final sau private pot fi supraîncărcate	<ul style="list-style-type: none">• metodele de tip final nu pot fi rescrise
<ul style="list-style-type: none">• nivelul de acces nu contează	<ul style="list-style-type: none">• nivelul de acces nu trebuie să fie mai restrictiv decât cel al metodei din superclasă
<ul style="list-style-type: none">• tipul de date returnat nu contează	<ul style="list-style-type: none">• tipul de date returnat trebuie să respecte principiul de covarianță
<ul style="list-style-type: none">• lista parametrilor formali trebuie să fie diferită	<ul style="list-style-type: none">• lista parametrilor formali trebuie să fie identică

- ✓ Este definită în pachetul `java.lang` și implementează un comportament comun pentru orice obiect Java.
- **`public final Class getClass()`**
 - Este o metodă de tip `final` care returnează un obiect de tip `Class` ce conține detalii despre clasa instanțiată în momentul executării programului.
 - Clasa `Class` este definită în `java.lang`, nu are constructor public, astfel încât obiectul este construit implicit de către mașina virtuală Java cu ajutorul unor metode de tip *factory*.

- **public String toString()**
 - Metoda returnează o reprezentare a obiectului sub forma unui obiect de tip String.
 - De regulă, se construiește un șir de caractere care conține valorile câmpurilor.
 - Implicit metoda toString afișează un șir format astfel:

`getClass().getName() + '@' + Integer.toHexString(hashCode())`

- **boolean equals(Object obj)**

- În limbajul Java, două obiecte se pot compara în două moduri, folosind:

✓ operatorul **==** care verifică dacă două obiecte sunt egale din punct de vedere al referințelor

```
Persoana p1 = new Persoana("Matei", 23);  
Persoana p2 = p1;  
System.out.println(p1==p2); //se va afișa true  
Persoana p3 = new Persoana("Matei", 23);  
System.out.println (p1==p3); //se va afișa false
```

✓ metoda **boolean equals()** care, implicit, verifică dacă două obiecte au aceeași referință

```
System.out.println (p1.equals(p3)); //se va afișa false
```


- `public int hashCode()`

- Codul hash al unui obiect este un număr întreg care este dependent de conținutul său.
- Implicit, codul hash este calculat de către mașina virtuală Java, utilizând un algoritm specific care nu utilizează valorile câmpurilor obiectului respectiv
- Clasa `Objects` conține o metodă cu număr variabil de argumente care calculează codul hash pentru un anumit obiect folosind valorile câmpurilor sale:
`Objects.hash(câmp_1, câmp_2, ...)`.

- Un obiect din Java poate fi referit prin tipul său sau prin tipul unei superclase
- Implicit se poate realiza conversia unei subclase la o superclasă, mecanism care poartă denumirea de *upcasting*
- Considerăm clasa B extinsă de clasa A. Pot avea loc următoarele instanțieri:

`B b = new B();` **//referirea obiectului printr-o referință de tipul clasei**

`A a = new B(...);` **//referirea obiectului printr-o referință de tipul superclasei**

- Obiectul a are tipul **declarat** A și tipul **real** B!

- *Downcasting-ul* reprezintă accesarea unui obiect de tipul superclasei folosind o referință de tipul unei subclase, necesitând o **conversie explicită**!

✓ **Exemplu:** Considerăm clasa Angajat și două subclase ale sale, Economist și Inginer.

```
Angajat a = new Economist();  
Angajat b = new Inginer();
```

Corect, deoarece
upcasting-ul se
realizează implicit

```
Inginer p = b;
```

eroare la compilare,

```
Inginer p = (Inginer)b;
```

eroare la executare,
ClassCastException

Superclasă	Subclasă
<pre>class A { int dată_membră = 3; void metoda1() { System.out.println("Metoda 1 din clasa A!"); } static void metoda2(){ System.out.println("Metoda statică 2 din clasa A!"); } }</pre>	<pre>class B extends A { int dată_membră = 4; void metoda1() { System.out.println("Metoda 1 din clasa B!"); } static void metoda2(){ System.out.println("Metoda statică 2 din clasa B!"); } }</pre>


```
A ob = new B(); //polimorfism
```

```
System.out.println("Datamembră = " + ob.dată_membră);  
ob.metoda1();  
ob.metoda2();
```

✓ Output

Data membră = 3 -> din superclasa A
Metoda 1 din subclasa clasa B!
Metoda statică 2 din superclasa A!

➤ Observați

- Câmpurile se accesează după tipul declarat, ci nu după tipul real!
- O metodă de instanță este apelată după tipul real, respectiv dacă este de tip subclasă, atunci se apelează metoda redefinită!
- Metodele statice nu se redefinesc, deci selecția se realizează după tipul declarat.

➤ Concluzie

- O metodă de instanță este invocată **în raport de tipul real**, tip care se identifică la executare (*runtime*). Conceptul se mai numește și ***legare dinamică sau legare târzie (late binding)***.

➤ Exemplu

```
Scanner sc = new Scanner(System.in);  
double d = sc.nextDouble();
```

A ob;//de tipul superclasa

```
if (d>0) Ob = new A(...);//de tipul concret ->tipul subclasa  
else ob = new B(...);
```

**ob.met (...); //se apelează după tipul real
identificat la executare**

- Nu are un comportament complet definit
- Se află în vârful ierahiei pentru a modela un comportament comun tuturor claselor din ierahie

```
public abstract class IdClasa {  
    .....  
    abstract public tip metodaAbstracta();  
}
```


➤ Observați

- O clasă abstractă nu se poate instanția, deoarece nu se cunoaște integral funcționalitatea sa.
- Dacă o subclasă a unei clase abstracte nu oferă implementări pentru toate metodele abstracte moștenite, atunci subclasa este, de asemenea, abstractă, deci nu poate fi instanțiată!!!
- O clasă abstractă poate să conțină date membre de instanță, constructori și metode publice, astfel încât subclasele sale pot apela constructorul din superclasă, respectiv pot redefini membrii săi.

➤ Exemplu

```
public abstract class Angajat {  
    double salariu_baza;  
    .....  
    abstract public double calculSalariu();  
}  
  
class Paznic extends Angajat{  
    .....  
    static double spor_de_noapte = 0.25;  
    .....  
    public double calculSalariu() {  
        return salariu_baza + salariu_baza * spor_de_noapte;  
    }  
}
```